

(Holstein-Ledreborg) antog, saa vidt jeg kunde forstaa det, at jeg havde været for, at alle de særlige Bestemmelser, der staa i § 4, skulde bortfalde; men saaledes har jeg ikke tænkt mig det. Jeg vilde blot, at navnlig Slutningsbestemmelsen i Nr. 2 skulde falde bort. Hvis man vilde have Bestemmelser af den Art, forekommer det mig rigtignok, at man skal sætte dem ind i § 3 sammen med alle de andre Tilfælde, hvori der gives Støtte til Selvhjælp, men at man i § 4 bør lade den personlige Ret i Genhold til Grundlovens § 84 træde simpelt og klart frem. Jeg frygtede for, at man skulde antage, at Forslagsstillerne ikke helt anerkjendte denne Ret, naar de satte den Bestemmelse til, som staa i Nr. 2. Dette var det Æneste, jeg beklagede ved Forslaget, som jeg i Øvrigt hørte den ærede Drødsfører for Forslagsstillerne paa Forslagsstillerens Begne anerkjende er modtageligt for Forandringer. Altsaa er der for mit Vedkommende ikke den mindste Grund til i Øvrigt at indlade mig paa at kritisere Mængder, der kunde være berøbede, saa meget mindre som jeg paaviste nogle isfor, der ogsaa ere der i Mar; men naar et Udvalg har faaet Sagen, kan det jo blive Gjenstand for nærmere Drøftelse.

Dahlfeld: Skjøndt det naturligtvis ikke kan have nogen Indflydelse paa Sagen om, hvad der findes rigtigt eller forsvaret, hvad Styrelsen af de til Lovforslagets Gennemførelse medgaaende Udgifter udgjør, vil jeg dog ikke undlade at bemærke, at det forekommer mig, at den ærede Drødsfører lagde ikke saa lidt Vægt paa, at disse store Goder vilde man opnaa for forholdsvis godt Kjøb, og han sagde, at Udgifterne efter en Beregning, hvis Rigtighed ikke var bestridt, sandsynligvis ikke ville udgjøre synderlig over 1 Mill. Kr. Jeg vil i den Henseende tillade mig at gjøre opmærksom paa, at denne Beregning hviler paa et forholdsvis meget løst Grundlag. Hvad Udgifterne efter § 2 angaar, da skal jeg ikke neblægge nogen Indsigelse derimod, men naar man med Hensyn til Bidragene efter § 3 er gaaet ud fra, at 1/12 af Familiefædre her i Landet ere over 60 Aar, og i den Henseende har henvist til statistisk Labelværk, saa beror dette paa en fuldstændig Misforstaaelse, thi ifølge statistisk Labelværk er cirka 81 pCt. af samtlige Personer af Mandkøn her i Landet over 60 Aar. Hvis man vil gaa ud deraf, vil man komme til det Enderesultat, forudsat at man vil bruge de samme Forhold, som er brugt i Betænkningen, hvorved der fremkom, at der blev 33,000 Mennesker, der kunde blive Gjenstand for Alderdomsforpørgelse; at man vilde naae op til noget over 80,000. Jeg skal ikke udvike dette nærmere, men jeg tror, at det er et godt Exempel paa, hvor løse Beregningerne paa et vist Punkt have været. Om selve Sagens Realitet skal jeg ikke udtale mig. Jeg finder

ligesom andre Medlemmer, der have udtalt sig, at det i Særdeleshed er Bestemmelserne i § 4, der ere uantagelige, idet der derved tillægges Enhver, der opfylder visse Betingelser, som i Virkeligheden ere temmelig lette at opfylde, Ret til at fordrø den Hjælp, han behøver og uden at generes ved en Bestemmelse af den Natur. Jeg skal kun, for endnu engang at komme tilbage til Beregningerne, bemærke, at i Beregningen over Udgifterne efter § 4 har der heller ikke været tænkt paa, at det dog kunde være muligt, at der vilde blive Tale om at bruge Penge til Understøttelse af Folk, der kom til at trænge udenfor Sygdomstilsælde. Man er gaaet ud fra Antallet af Medlemmer i Sygekasserne og den sandsynlige Forøgelse, som disse vilde faae, og deraf har man beregnet det Bidrag, som vilde medgaa; men man har slet ikke tænkt paa, at andre værdige Trængende ogsaa af andre Omstændigheder kunne komme til at blive trængende til Understøttelse.

Indenrigsministeren (Steel): Det forelagte Lovforslag opretter gennem Bestyrelsen for Understøttelseskasserne en fra den kommunale Bestyrelse forskjellig Myndighed, der med stor Frihed og temmelig ukontrolleret kan tildele Hjælp og udskrive tvungne Bidrag baade af Stat og Kommune. Det forholder sig nemlig ikke saaledes, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg), der ganske rigtig pegede paa dette Punkt som et af de vanskeligste i Lovforslaget, sagde, at det er Kommunen, der udskriver af Staten; nei, det er Bestyrelsen for Understøttelseskasserne, der udskriver baade af Stat og Kommune. Dette er efter min Mening et Forhold, som er saa nyt og saa betænkeligt i sine Principer, at man vanskeligt vil kunne gaa ind derpaa. Jeg ser ikke rettere, end at denne Bestyrelse for Understøttelseskasserne gennem Lovens Bestemmelser, navnlig i §§ 4 og 5, vil komme til at omfatte væsentlig det samme Omraade, som nu henhører under det bestaaende Fattigbestyrelser, og jeg ser ikke rettere, end at Fattigvæsenets Bestyrelse og Meddelelsen af Fattighjælp lidt efter lidt vil skide over til denne Styrelse. Det er nemlig klart, at de, der ønske Fattigunderstøttelse, og som ere kvalificerede dertil, ville i høi Grad foretrække at henvende sig til Styrelsen for Understøttelseskasserne og ikke til den nuværende Fattigbestyrelse, idet de nemlig da undgaa alle Virkningerne af at modtage en Hjælp, der i Virkeligheden er ganske ensartet med den, de vilde modtage af den nuværende Fattigbestyrelse; ved at tage Hjælp af Understøttelseskassen i Stedet for at tage Hjælp af den nuværende Fattigvæsen, undgaa de de Virkninger for den politiske og borgerlige Frihed, som ere en Følge af Grundlovens § 30, og foruden at Bestyrelsen for Understøttelseskasserne vil faa det Korrektiv eller